

מסורת הש"ס

(א) מזיר יעו. כב., ב. (שס).
(ג) (דף כג.), ו. (דף כא:).
(ד) במדבר ל.

הגהות הב"ח

מסענו. (ג) הא הוי נמי יין וג וחרקן דומיא דשתי כדורות דמסענה לין וזין מסענה לא וחרקן וזאמאי קמי ארעא קופנה את חרדעריש דמשעת דמסר לה מכל וכל: דלמא מיין דאזיז לה צערא. דאזיז ציה משוס עיניו הוא דהסר לה ולא מוג וחרקן אלס מדקתני אינה סופגת שימ דמסר לה נמי מוג וחרקן כזותה הפרה דיין וקשיא לר' יוחנן: אין גירוס להאין. כדלמירקין צפ' הריני מיר גירוס להאין (יב. יא.) וזיני מיר את זאמיר הריני מיר עד מנת שזאי שזאי יין ומטמא למחיס הרי זה מיר ואסור כזוין ומפסד כצרייחא מפני שמתנה על מה שצמח כזורה הכא נמי כי מסר לה צעלה מפני הכל: פאר לי אביי הכא קרנן להאי גירוס איכא. במתיה. דאי אמר הריני חזי מיר מביא חזי קרנן וזאי קיימא לן דלא אשכחן גירוס לפלגא אלס אי דרנן לא גמור ואסור מכל אי לר"ש דפלגי עלייה לא הוי מיר כלל דלמר אינו מיר עד שזיר מכוון ואי צמח לממר דיש קרנן להאי גירוס צמחנא נמי דיש מירוחא אפילו לענין מלחום ואסורא למרובה נמי

פירוש הרא"ש

[illegible]

רע"י

היה לא ידעה כו'. (ב) ואמאי אינה סופגת אע"ג דהפר
אמרין במס' נזיר בפרק מי שאלם הריני נזיר (ג) אישה
לה נאשה שהפר לה בעלה והיא לא ידעה הכחוש
יכח עליה ודפריה דקסנר בעל מיעקר עקר: ואי

אמרת מפר למתענה ואין מפר לשאינה

הרי זו סופת את החרב
והיא לא ידעה שהפך
ומיטמאה למתים אינו
ואי אמרת מפר למת
מתענה דלמא מן יין דר
מן חרצן ומן זג לא הפס
צערא ותספוג את החר
יאוני נזירות לחצאין
נזירות איבא אלא אמר
יאוני קרבן לחצאין מיו
בניור והפרישה בהמ
בעלה מביאה חמאת
עולת העוף ואי אמר
נזירות אמאי מביאה
מאי יש קרבן לחצי
לעולם לאתווי חמאת
העוף דמתאי משום
איתבייה ^ב האשה
ואחר כך הפר לה
העוף ואין מביאה ע
מפר למתענה ואין

ואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים

ר"ן פג.

הרי זו סופגת את הארבעים. מפרשין במסכת מיר (כא). דמאס
גירלה דכופא נקט: דמא מין דאין לה לערל הפך לה וכו'. והא
דמאמר' דמאס^ו לא דווקא דאליה הפך לה דמאס מוג וחרץ לר'
ויחזן דאמר (פס:) אין מפר לשאין ממשנה לא מהרי' טעמא דכתיבה:
ומסבא אה הארבעים. ואם איתא

הרי זו סופגת את הארבעים *הפר לה בעלה והיא לא ידעה שהפר לה והיתה שותה יין ומיטמאה למתים אינה סופגת את הארבעים ואי אמרת מפר למתענה ואין מפר לשאין מתענה דלמא מן יין דאית לה צערא הפר לה מן חרצן ומן זג לא הפר לה דהא לא אית לה צערא ותספוג את הארבעים אמר רב יוסף דאין נזירות לחצאין א"ל אביי הא קרבן לחצי נזירות איכא אלא אמר אביי אין נזירות לחצאין נזירות קרבן לחצאין מיתבי ^אהאשה שנדרה בנזיר והפרישה בהמתה ואח"כ הפר לה בעלה מביאה חמאת העוף ואינה מביאה עולת העוף ואי אמרת אין קרבן לחצי נזירות אמאי מביאה חמאת העוף ואלא מאי יש קרבן לחצי נזירות שלש בהמות בעי לאתויי חמאת עולה ושלמים אלא לעולם אין קרבן לחצי נזירות וחמאת העוף דמתאי משום דחמאת על הספק אייתיבי ^בהאשה שנדרה בנזיר ונטמאת ואחר כך הפר לה בעלה מביאה חמאת העוף ואין מביאה עולת העוף ואי אמרת מפר למתענה ואין מפר לשאין מתענה דלמא

דסי הוא ה"ל לתנא לאשמועינן
בדמא דרפי" הדפ"ל בעלה סופגת
ואפילו כגו וחרקן: **אמר ר' יוסף**
אין נטירות להנאין. דרין דלז ממשנת
נטירות שלא יחול אף על גז וחרקן כי
אמר רחמנא יפרגין דמשמע כוליה על
כרחין אפילו על גז וחרקן קאמר:
אמר ליה אביי **אין קרבן לחיי נטירות**
אנא. בתמיה. דמקראתא אין נטירות
לתנאין ולא קאמר אין חטאין בנטירות
משמע דנטירות עצמן מוירא דליכא
חטאין דאין יס קרבן לחיי נטירות כגון
שגרה וזמנה ט"ו ויש ורפ"ל לה
בעלה ונמצא מבטל ט"ו **אין הדבאים**
אבל ט"ו ויש שמנחה כדר לא נעקרו
דיקרא לן כפרק מי שחמר הימי
זיז (מיר כד). דבעל מינו גימ וזמנה
אביי אמר תביא קרבן על מקצת
מנין: **אלא אמר אביי** **אין נטירות**
לתנאין ואין קרבן להנאין. כי היכי דאין
נטירות לתנאין שאי אפשר להפטר מקצתו
דסייטין יין וזמנא דערין כגז וחרקן
דאין נמי אין קרבן לתנאין דלז השפ"ל
לה הבעל בחור מנין נטירות ונמצא
מנין ארזן ימיא דבאים שוב אינה
מביאה קרבן כבביל מקצת מנין
נטירות שמנחה כדר שלא חסרה מורה

להביא קרבן לתאכין אלה על מנין מירות שלם: מיטיבי האשם שנדרה
בניזור והפרישה בהמה. לומר שנעמלה בכר קודם הפרסמה של
בהמה דמיון מביאה תועלת העוף ממחלה דנעמלה שאין
ניזור מביא תועלת העוף אלא על עסקי טומאה והא דקמיני והפרישה
בהמה היינו לאשם שכן ניזר טמא מביא בהמה לאשם ולרבותא נקטה
לומר שאע"פ שהפרישה בהמה קודם הפרסא אפי' הכי אין מביאה
ועולת העוף מהספר לה ואי אמרת אין קרבן לחי מירות שנעמלה בכר
שבידיו שלא השלימה מנין שלם אף אם שנעמלה לחי חשיב ולא מקרי
שבידיו אלא כן אחיז מביאה תועלת העוף על טומאה שצריכה לה ואי
אכלא מקריא מירות כלל: אלא מאי י' קרבן לחי מירות שלם בהמות
למנועי' לאווי'. אם לא נעמלת מירות תועלת עולה ושלמים והשחם
שנעמלת י' להביא אשם ועולת העוף וטמאת העוף אי נמי אפי'
נעמלת בעיה לחי' שלם בהמות דכיון דבעי לאו מעיקר עסק קרבן אלא
מנינו גי' מהפרה ואילך נמצא דחי' מנין מירות שנעמלה במקומו
שעומד ואי סלקא דעתך י' קרבן לחי מירות היה לה להביא
קרבנות על מירות דטמא שכן עמלה כדמחזיקין בעמלה אחר
מחלה: משום דקראת דטמא חשיב על הספק. וכיון דקרי כולי האי דעל

יוחנן פריך דאמר אין מפר לשאין מחסנה: האשה שנדרה כנויר
מנין של נזירות דכיון דהפר לה בטלו כל דיני נזירות מבאן ואילך:
מטומאת

[illegible][illegible]

עין משפט
ור מצודה

יו א מיי פייג מה' נדרים
 ה' יח סמג לאזין רמב:
 יח ב מיי פייג מה' סמג
 נדרים ה' ט סמג
 עשן קט:
 יח ג מיי שס פייג מה'
 יח:
 ב ד מיי פייג מה' סמג
 נדרים ה' ט:
 כא ה מיי שס פייג מה' יא
 [פי' מלח]:

תוספות

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones